

(อม.๓๓)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยจึงเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกันและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ โดยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทย กับสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าว เป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ จำนวน ๓๙,๓๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ

ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย และเมื่อระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวันถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมิใช่ญาติ โดยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เดินทางระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ จำนวน ๒๐,๓๘๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และตำบลหนองปรือกับตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔, ๑๙๘

ศาลประทับรับฟ้องไว้กับส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบ แต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่วันออกหมายจับ จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ โดยจำเลยแต่งตั้งทนายความมาดำเนินการแทน และให้การว่าจำเลยเดินทางไปประเทศมาเลเซียกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อดูงานระบบป้องกันน้ำท่วมกับระบบรถไฟฟ้า อันเป็นการเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยได้ขออนุญาตจากนายกรัฐมนตรีแล้ว สำหรับค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้น จำเลยเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ แต่เมื่อไกล้วเดินทาง

จำเลยทราบว่ายังไม่มีการซื้อขายตั๋วโดยสารเครื่องบิน จำเลยจึงมอบเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปจัดซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน โดยจำเลยไม่ได้สอบถามว่าจะไปจัดซื้อจากบริษัทใดและใครเป็นผู้ซื้อ ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซียนั้น จำเลยใช้เงินส่วนตัวประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน สำหรับการเดินทางไปประเทศดังกล่าวทั้งสองครั้งมี นายผดุง ลิ่มเจริญรัตน์ และบุคคลอีกคนหนึ่งเดินทางไปด้วย จำเลยทราบภายหลังว่ามีการซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินในนามของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยไม่ทราบว่ามี การนำเงินของบริษัทดังกล่าวไปซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินให้จำเลย จำเลยจึงไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การจำเลย เอกสารที่คู่ความแถลงรับ รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำแถลงปิดคดีของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทเอกชน ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัฒน์ อัสวโกศิริ กรรมการบริหารและการลงทุนของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้ นายจิรวิทย์ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทดังกล่าว และ นายวรพล ลียะวณิช เลขาธิการของ นายจิรวิทย์ ติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมา นายจิรวิทย์ และ นายวรพล ติดต่อและประสานงานกับบริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ในวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินแอร์ไชน่า ชั้นธุรกิจ เที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง หลังจากนั้น นางสาวนารีรัตน์ เต่าทอง พนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริษัท ดำเนินการเสนอเรื่องเบิกจ่ายเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินผ่าน นางน้ำฝน รัชฎาภูล

ผู้อำนวยการบริหาร เสนอ นายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อเบิกจ่ายเงินจากเงินสำรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ให้แก่ นายจิรัฏฐ์ นายประพันธ์ อนุมัติ แต่ นายจิรัฏฐ์ ได้แย้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ขอให้ตรวจสอบนางน้ำฝน ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏชื่อ นายจิรัฏฐ์ เป็นผู้เดินทาง โดยปรากฏชื่อ นายชินวัฒน์ เป็นผู้เดินทาง ทำให้ข้อเท็จจริงการเบิกจ่ายเงินคลาดเคลื่อน จึงปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายของ นายจิรัฏฐ์ ไปเป็นพอร์ตของ นายชินวัฒน์ ต่อมาบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ส่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ครั้นวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์ คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และก่อนเดินทางไปประเทศมาเลเซีย นายชินวัฒน์ ให้ นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิ์กุล เลขานุการของนายความประจำบริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงานบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ในวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลยเป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๒๐,๗๘๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นางมาลัย ออกตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แล้วส่งไปยังบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งรวมเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วยจากบริษัทดังกล่าว ต่อมาจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ หลังจากนั้น บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายชินวัฒน์ ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินสำรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) โดยเช็คของธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ส่งจ่ายเงิน จำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีหนังสือคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อ้างว่าเกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับการเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามแคชเชียร์เช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

สาขานนพลินจิต ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้น บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจาก นายชินวัฒน์ ซึ่ง นายชินวัฒน์ ชำระเงินคืนบริษัทดังกล่าวแล้ว รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงิน การเบิกจ่ายเงิน การชำระเงิน และการคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ปรากฏตามหนังสือของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เอกสารหมายเลข ๕ แฟ้มที่ ๑ หน้า ๖๖ ถึง ๘๙

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ทางใต้สวน นายชินวัฒน์ อัครโกศล ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารและการลงทุน บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เบิกความว่า การเดินทางไป สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัวโดยสารเครื่องบินโดยนำเงินสด มาให้พยานก่อนเดินทางไปประเทศดังกล่าว ต่อมา นายชินวัฒน์ เบิกความว่า ผู้ที่นำเงินมามอบให้พยาน เป็นทีมงานของจำเลยซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นใครและจำจำนวนเงินไม่ได้เนื่องจากไม่ได้เปิดนับ โดยนำเงินมามอบให้ บริเวณห้างซีดีซีเลียบทางด่วนรามอินทรา ก่อนเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย ประมาณ ๑ ถึง ๒ วัน แต่ไม่มีการจัดทำหลักฐานการรับเงินไว้ และเบิกความตอบทนายจำเลยว่า บุตรชายจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมามอบให้พยาน ซึ่งคำเบิกความดังกล่าว ขัดแย้งแตกต่างกันรับฟังไม่ได้แน่ชัดว่าจำเลย ทีมงานของจำเลยหรือบุตรชายของจำเลยเป็นผู้นำเงิน ค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปมอบให้ นายชินวัฒน์ คำเบิกความของ นายชินวัฒน์ จึงไม่อยู่กับร่องกับรอย ไม่อาจรับฟังเป็นความจริงได้ ทั้งคำเบิกความดังกล่าวยังขัดแย้งกับคำให้การจำเลยที่ว่าจำเลยให้ทีมงาน ของจำเลยไปจัดซื้อตัวโดยสารเครื่องบินเพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียด้วย ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยเป็นผู้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง กับค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ หรือให้ทีมงานของจำเลยไปจัดซื้อ เมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นมาของการออกตัวโดยสารเครื่องบินและการชำระเงิน ค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ซึ่งทางใต้สวนได้ความว่า นายชินวัฒน์ กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการออกตัว โดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ โดยให้บริษัท เอ็ม แอนด์ พี โฮลดิย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นผู้จอง

และออกตั๋วโดยสารเครื่องบินแล้วเรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อมา นายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ กับ นายชินวัฒน์ ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อนุมัติให้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากเงินค้ำประกันกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของ นายชินวัฒน์ แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี โฮลิดีย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชันแนล จำกัด แล้ว พยานหลักฐานที่ได้สวนจึงรับฟังเป็นความจริงได้ว่า บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินที่จำเลยใช้เดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี โฮลิดีย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชันแนล จำกัด เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ หลังจากที่จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง กับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ก็ตาม แต่เหตุดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากการดำเนินการของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก (มหาชน) จำกัด ในการเบิกเงินค้ำประกันกรรมการเพื่อชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินเท่านั้น ส่วนที่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี โฮลิดีย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชันแนล จำกัด คืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และ นายชินวัฒน์ นำเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินชำระคืนให้บริษัทดังกล่าว นั้น ก็เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นหลังจากที่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินแล้ว กรณีจึงไม่มีผลทำให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มิใช่เป็นผู้ที่ไม่ได้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน แต่อย่างใด เมื่อขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และตามรายละเอียดแนวทางการใช้จ่ายค้ำประกันของคณะกรรมการบริษัท เอกสารหมายเลข จ. ๓๖ แผ่นที่ ๑๐ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค้ำประกันในนามคณะกรรมการบริษัทให้จำเลยได้ ประกอบกับตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เอกสารหมายเลข จ. ๑๓ ยืนยันว่า ขณะเกิดเหตุ

เมื่อประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑ ถึง ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ในระบบสารบัญของสำนักรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ไม่พบว่ามี การขออนุญาตเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลย ในห้วงเวลาดังตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้อ ๑๓ (๑) ระบุว่า ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ (๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง และข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากเลขานุการรัฐมนตรีและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ทำให้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยไม่ได้เดินทางไปราชการที่สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศมาเลเซีย แต่เป็นการเดินทางไปส่วนตัวแล้ว ดังนี้ เมื่อจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าว เดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ เป็นการส่วนตัว ทั้งทางใดส่วนใด ความจากคำเบิกความของ นายชินวัจน์ ว่า บุตรชายของจำเลยให้ นายชินวัจน์ ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่ง กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ดูแลจำเลยในการเดินทางไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย กับ นายชินวัจน์ เดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียพร้อมจำเลยด้วย จึงเชื่อว่าจำเลยรู้อยู่แล้วว่า บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าว ให้จำเลยโดยกรรมการบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ขออนุมัติเบิกเงินจากเงินสำรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของกรรมการชำระเงิน ค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน และการที่จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ บ่งชี้ได้ว่าจำเลยมีเจตนารับตั๋วโดยสารเครื่องบินนั้น เมื่อตั๋วโดยสารเครื่องบิน มีราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และ ๒๐,๗๘๐ บาท เกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยรับตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท จากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำ ภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการรับประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีราคาหรือมูลค่าจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)

นอกเหนือจากประโยชน์อันควรได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ องค์กรผู้พิพากษาเสียหายมากให้ลงโทษปรับกระทงละ ๖๐,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นปรับ ๑๒๐,๐๐๐ บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายเทพ อิงคสิทธิ์

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

นายภพพิสิษฐ์ สุขะพิสิษฐ์

นายประทีป อ่าววิจิตรกุล

นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง

นายเจียรदनัย ธรรมดุษฎี

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

นางสุวิชา นาควัชร

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล